

(Foto Jordi Ribó)

Aquell dimarts 24 de gener de l'any 50, quan tingué lloc la primera sessió de cinema organitzada per l'AC ja es pensava muntar un cineclub, hi havia alguna idea de crear una nova secció dins l'AC dedicada al cinema?

Esteve Sala: El principi era molt més simple. Resultava que l'AC, com sempre, li faltaven diners. I amb la idea d'organitzar actes poc costosos es va parlar amb l'empresari dels cinemes locals que disposava d'unes pel·lícules les quals creia que no podia passar per raons comercials. Nosaltres intentàrem arribar a l'acord que ens deixés certes pel·lícules amb les quals organitzaríem les sessions de cinema. Per tant l'Associació no podia escollir gaire, tan sols podia triar entre unes quantes.

UNA GENT INTERESSADA PEL CINEMA

E.S.: Aquesta és la història de com van començar les sessions de cinema. En un principi l'AC no tenia intenció de fer Cine-Club. Es passava la pel·lícula sense cap comentari i això era tot. Després a partir d'un cert moment quan ja hi ha gent interessada pel cinema, es comencen a fer presentacions i comentaris de les pel·lícules i és, potser, a partir d'aquí quan podem parlar d'un veritable Cine-Club.

En parlar de Cine-Club, vosaltres concretament què enteneu?

E.S.: Bé, si agafem un diccionari no sé que dirà, però jo entendria que és un club on els seus membres són afeccionats al cinema i el volen estudiar en profunditat. Llavors hi poden haver diferències com el qui voldrà estudiar tan sols el llenguatge. De tota manera jo penso que el cinema ha de dir alguna cosa i l'ha de dir ben dita. Hi ha d'haver un llenguatge cinematogràfic correcte i és llavors quan pot tenir importància des d'un punt de vista filosòfic, estètic, social... A mi sempre m'interessen les dues vessants.

Lambert Botey: La tasca difícil és trobar l'equilibri, ja que no n'hi ha prou amb fer pel·lícules amb molts mitjans que permetin fer una producció